

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202221
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8318202221.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v spore žalobcu chryso s.r.o., so sídlom Haburská 49/F, 821 01 Bratislava, IČO: 44 459 751, proti žalovanému P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, zast. N. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, o zaplatenie 2350,50 eur s prísl. a o zaplatenie 790 eur takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 790,-- eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovanému súd priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.05.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2350,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % odo dňa podania žaloby do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v zmysle Dohody o uznaní dlhu zo dňa 14.05.2018 sa žalovaný zaviazal uspokojiť pohľadávku žalobcu v celkovej výške 2350,50 eur. Pozostávajúcu z dlžnej čiastky vo výške 2140,50 eur z titulu neuhradeného ubytovania a dlžnej čiastky vo výške 210 eur z titulu nevyúčtovanej zálohy v termíne najneskôr do 15.05.2018. Žalovaný svoj dlh doposiaľ neuhradil.

3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 21Csp/56/2018 zo dňa 12.07.2018, ktorý bol následne zrušený uznesením zo dňa 14.08.2018 z dôvodu, že žalovaný proti nemu podal včas odpor s odôvodnením.

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že má za to, že Dohoda o uznaní dlhu je falzifikátom, pretože takúto dohodu nikdy nepodpísal. U žalobcu sa zaujímal o prácu na pozícii šéfkuchár, ktorú menovaná spoločnosť ponúkala na internetových stránkach. Na pohovore mu bola ponúknutá pozícia manažéra, v podmienkach výkonu práce mu malo byť poskytnuté aj bezplatné ubytovanie. Pre žalobcu začal pracovať na základe Mandátnej zmluvy zo dňa 12.04.2018. Hoci sa jednalo o mandátnu zmluvu, p. R. W. sa zaviazal, že menovaná spoločnosť bude za neho odvádzať všetky odvody ako keby sa jednalo o bežnú pracovnú zmluvu. Výšku mzdy sa dohodli na sumu 1000 eur mesačne s tým, že prvá mzda mu bude vyplatená v prvý pracovný týždeň v mesiaci máj, a že do výplaty mu bude poskytnutá záloha, ktorá sa následne mala odpočítať od prvej mzdy. Mzda mu vyplatená nebola napriek tomu, že si svoje úlohy splnil. Nakoľko mu spoločnosť nevyplatila mzdu ani do 12.05.2018, dňa 14.05.2018 podal výpoveď. Štatutárom podpísaná dohoda o ukončení pracovného pomeru, zápočet odpracovaných dní

a odmena za vykonanú prácu mu mali byť zaslané na adresu trvalého pobytu, doposiaľ mu nebolo nič doručené. Nakoľko so žalobcom nepodpísal žiadnu dohodu o uznaní dlhu, dňa 26.07.2018 podal na OO PZ V. trestné oznámenie z podozrenia trestného činu podvodu a z trestného činu nevyplatenia odmeny. Na základe uvedeného navrhuje žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcu uhradiť mu sumu 790 eur z titulu nevyplatených miezd (odpočítaná suma 210 eur z dohodnutej mesačnej odmeny 1000 eur).

5. Žalobca vo vyjadrení k žalobe zo dňa 27.08.2018 uviedol, že účinnosť mandátnej zmluvy zo dňa 12.04.2018 bola v zmysle čl. IX. ods. 9.1 zmluvy viazaná na predloženie písomného vyjadrenia mandátára o komplexnom oboznámení sa s pridelenou prevádzkou, k čomu nikdy nedošlo, preto nedošlo ani k vzniku nároku odmenu, keďže mandátna zmluva nenadobudla účinnosť. Bezplatné ubytovanie nikdy nebolo súčasťou zmluvných podmienok s ohľadom na obmedzené kapacity hotela. Žalovaný nikdy nebol v pracovnom pomere, preto nemal nárok na mzdu, odvody. Výpoveď zo strany žalovaného nikdy nebola doručená, k skončeniu spolupráce došlo zo strany žalobcu z dôvodu závažného poškodenia dobrého mena hotela. Dohoda o uznaní dlhu bola podpísaná v prítomnosti ďalších dvoch osôb.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.10.2018 uviedol, že si riadne plnil svoje úlohy, čomu nasvedčuje aj fakt, že zo strany žalobcu by mu nebola poskytnutá záloha. Je proti logickému uvažovaniu, aby sa u žalobcu ubytoval za sumu 2140 eur mesačne, pritom jeho dohodnutá odmena predstavovala sumu 1000 eur mesačne. Ak by žalobca nezabezpečil bezplatné ubytovanie, tak by si pozháňal ubytovanie za podstatne nižšie náklady, ktoré by neprevyšovali jeho príjem. Má za to, že mandátna zmluva už od samého počiatku mala slúžiť v prospech žalobcu a to poškodením žalovaného. Žalovaný na základe ústnej dohody bol ubezpečený, že budú za neho odvádzané všetky odvody, predmetnú mandátну zmluvu v dobrej vôli podpísal. Tvrdenie, že pri podpise „Dohody o uznaní dlhu“ boli dve osoby je klamstvo. Ako už bolo uvedené, nikdy žiadnu dohodu nepodpísal.

7. Súd vo veci už raz rozhodol rozsudkom zo dňa 18. 1. 2019 tak, že žalobu zamietol, avšak po odvolaní zo strany žalobcu Krajský súd v Prešove svojím uznesením zo dňa 27. 2. 2020 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a to z dôvodu, že u žalobcu nebola dodržaná päťdňová lehota na prípravu pojednávania, pretože súd nepreukázal, že mu doručil elektronickú predvolanku riadne a včas a tým mohlo byť porušené právo žalobcu. Následne prvostupňový súd zaslal uvedené uznesenie stranám konania s tým, že majú právo sa k nemu vyjadriť.

8. Dňa 15. 7. 2020 sa pojednávania žalobca opätovne nezúčastnil, zúčastnil sa len zástupca žalovaného, ktorý zotrval na svojich doterajších prednesoch s tým, že uviedol, že podľa jeho vedomostí sú štatutárni zástupcovia majitelia žalobcu momentálne trestne stíhaní pre iné trestné veci. Taktiež uviedol, že dal trestné oznámenie pre falšovanie svojho podpisu, doteraz mu z polície neprišlo žiadne oznámenie ani vyrozumienie.

9. Zástupca žalovaného na pojednávaní trval na tom, že nárok žalobcu je nedôvodný a žiadal žalobu zamietnuť. Celý nárok je postavený proti logickému mysleniu, lebo jeho syn - žalovaný by sa isto nezamestnal u žalobcu za nižšiu odmenu za prácu, než by mal dať na ubytovanie ako to tvrdí žalobca. Syn aj teraz pracuje u zamestnávateľa, kde má poskytnuté bezplatné ubytovanie. Žalovaný si našiel inzerát žalobcu na internetových stránkach, ktorý hľadal šéfkuchára resp. kuchára. Po osobnom pohovore mu p. R. W. ponúkol funkciu manažéra, ktorú on podpísal, a to mandátnu zmluvu. Jeho syn nie je právne zdatný. Nevedel posúdiť mandátnu zmluvu a pracovnú zmluvu. Mal zabezpečiť záležitosti žalobcu podľa jeho požiadaviek a tie si riadne plnil. Keby si to neplnil, žalobca by mu ani neposkytol preddavky mzdy vo výške 210,- eur. Následne upozornil syna, že na internete sú negatívne diskusie na túto firmu žalobcu. Syn následne ukončil spoluprácu s nimi s výpoveďou s tým, že projektový manažér žalobcu R. Y. mu odmietol dať potvrdenie o tom, že syn mu odovzdal služobný telefón a s telefónom mu zabránil vymazať jeho osobné veci. Preto syn podal hneď v ten istý deň trestné oznámenie. Čo sa týka dohody o uznaní dlhu, ktorú predložil žalobca, poukázal na to, že syn takúto dohodu o uznaní dlhu nikdy nepodpísal a po porovnaní týchto podpisov jeho syn tvrdí, že to nie je jeho podpis na tejto dohode o uznaní dlhu a myslia si, že tento podpis za neho podpísal R. Y., projektový manažér, pretože podpis na dohode o uznaní dlhu z jeho strany a podpis jeho syna majú totožné znaky, predovšetkým spodný oblúk. Taktiež poukazuje na podpis syna na dohode o uznaní dlhu a na jeho podpis na mandátnej zmluve z ktorých je zrejmé, že podpis jeho syna bol úplne iný, pretože mandátnu zmluvu syn podpísal. Rovnako môže doložiť aj iné doklady z ktorých je zrejmé, že podpis na dohode o uznaní dlhu nie je jeho syna.

Ohľadom dohody o uznaní dlhu dali taktiež trestné oznámenie. Žalovaný trvá na svojom vzájomnom návrhu, aby bol žalobca zaviazaný vyplatiť mu zvyšok odmeny po odpočítaní záloh 210,- eur v sume cca 720,- eur. Syn pracoval tak, že dostal nejakú úlohu od žalobcu a následne ju mal zrealizovať, väčšinou to realizoval cez počítač resp. v písomnej forme to odovzdal projektovému manažérovi R. a zanášal to do interného systému do počítača žalobcu. Každý týždeň bolo sedenie u žalobcu, kde žalobca skúmal splnenie týždenných povinností za predchádzajúce obdobie, a to konkrétne R. W..

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 22.05.2018, Dohodou o uznaní dlhu zo dňa 14.05.2018, Mandátnou zmluvou zo dňa 12.04.2018, vyjadreniami strán, výpoveďou zástupcu žalovaného a ďalšími v spise sa nachádzajúcimi listinami a zistil tento skutkový stav.

11. Žalobca sa v tomto konaní domáha zaplataenia žalovanej sumy titulom Dohody o uznaní dlhu, žalovaná suma má pozostávať. Z dlžnej čiastky 2140,50 eur za ubytovanie a sumy 210 eur z titulu nevyúčtovanej zálohy. Žalovaný rozporoval Dohodu o uznaní dlhu a tvrdil, že ju nikdy nepodpísal. Vzniesol vzájomnú žalobu ktorou žiadal priznať mu sumu 790 eur titulom odmeny z mandátnej zmluvy zo dňa 12.04.2018.

12. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

13. Podľa § 566 Obchodného zákonníka, mandátnou zmluvou sa mandatár zaväzuje, že pre mandanta na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene mandanta alebo uskutočnením inej činnosti a mandant sa zaväzuje zaplatiť mu za to odplatu.

14. Podľa § 147 ods. 1 CSP, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

15. V zmysle bodu I. predloženej Dohody o uznaní dlhu zo dňa 14.05.2018 dlžník - žalovaný prehlasuje, že k tomuto dňu dlhuje veriteľovi čiastku vo výške 2350,50 eur pozostávajúcu z dlžnej sumy vo výške 2140,50 eur z titulu neuhradeného ubytovania v Boutique Hoteli CHRYSSO, Zvonárska 3, Košice v období od 12.04.2018 do 11.05.2018 a dlžnej sumy 210 eur z titulu nevyúčtovanej zálohy, ktorú prevzal dňa 07.05.2018. Podľa bodu II. sa zaväzuje uhradiť dlh najneskôr do 15.05.2018.

16. Z predloženej mandátnej zmluvy zo dňa 12.04.2018, uzavretej medzi žalovaným a žalobcom súd zistil, že touto zmluvou sa žalovaný zaviazal uskutočniť záležitosti/činnosti v mene a na účet žalobcu - mandanta a mandant sa zaviazal na zaplataenie odplaty za zariadenie záležitostí. V zmysle bodu IV. Zmluvy Mandatárovi prislúcha za výkon činností v súlade so zmluvou odmena vo výške 1000 eur/mesiac splatná k poslednému dňu nasledujúceho kalendárneho mesiaca za predchádzajúci mesiac.

17. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je nedôvodná. Jediným právnym titulom, na základe ktorého sa žalobca domáhal zaplataenia žalovanej sumy bola Dohoda o uznaní dlhu zo dňa 14.05.2018. Žalovaný počas celého konania tvrdil, že nikdy takúto dohodu so žalobcom nepodpísal a že podpis nie je jeho. Keďže žiadna zo strán nenavrhlá v tomto smere žiaden dôkaz, súd vychádzal zo skutočnosti, že tvrdenia žalobcu boli rozporované a uznanie dlhu žalovaným do skončenia konania preukázané nebolo. Žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenia ani ohľadom toho, že žalovaný bol u neho ubytovaný po uvedení dobu za odplatu a teda že má nárok na zaplataenie ceny za ubytovanie. Tvrdenia žalovaného podporuje i logická úvaha, v zmysle ktorej by bolo úplne iracionálne, aby žalovaný uzavrel so žalobcom mandátnu zmluvu pri výške mesačnej odmeny 1000 eur a zároveň aby súhlasil s tým, že bude za ubytovanie platiť sumu takmer dvakrát vyššiu. Súd sa preto stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že ubytovanie mu malo byť poskytované zdarma. Vzhľadom na uvedené súd žalobu žalobcu zamietol. Čo sa týka vzájomnej žaloby žalovaného, súd má za to, že podľa mandátnej zmluvy, ktorá bola v konaní preukázaná a ktorá nebola spochybnená, vykonal pre žalovaného činnosti podľa mandátnej zmluvy, za čo má nárok na odmenu za jeden mesiac v dohodnutej výške 1000,- eur. Boli mu vyplatené nesporné zálohy, ktoré nespochybňuje ani jedna strana vo výške 210,- eur, a preto súd zaviazal žalobcu na zaplataenie sumy 790,- eur ako zvyšok nevyplatenej odmeny žalovanému.

18. Súd vychádzajúc aj z právneho názoru Krajského súdu v Prešove v zrušujúcom uznesení konštatuje, že žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia a preto bol v konaní neúspešný a

žaloba bola zamietnutá. Naopak žalovaný uniesol bremeno tvrdenia aj ohľadom svojej procesnej obrany proti žalobe, aj ohľadom svojho vzájomného návrhu a preto bol v konaní úspešný.

19. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný, súd naopak vyhovel vzájomnej žalobe žalovaného. Preto žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalobcovi. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.